

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าวิธีการอ่านซ้ำที่แตกต่างกันทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่อ่านในช่วงเวลาที่ต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่ ตลอดจนศึกษากิจกรรมร่วมระหว่างวิธีการอ่านซ้ำและช่วงเวลาในการอ่าน ในการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการอภิปรายดังต่อไปนี้

ผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนโดยใช้วิธีการอ่านซ้ำต่างรูปแบบ ได้แก่ การอ่านซ้ำแล้วจดบันทึก การอ่านซ้ำแล้วเขียนสรุป การอ่านซ้ำแล้วขีดเส้นใต้ และการอ่านซ้ำตามปกติ

1.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ใช้ช่วงเวลาในการอ่านต่างกัน ได้แก่ ช่วงเวลาเช้า และช่วงเวลาย่ำ

1.3 เพื่อศึกษากิจกรรมร่วมระหว่างวิธีการอ่านซ้ำต่างรูปแบบกับช่วงเวลาในการอ่าน

2. สมมติฐาน

2.1 ถ้านักเรียนอ่านโดยใช้วิธีการอ่านซ้ำต่างรูปแบบ คือ การอ่านซ้ำแล้วจดบันทึก การอ่านซ้ำแล้วเขียนสรุป การอ่านซ้ำแล้วขีดเส้นใต้ และการอ่านซ้ำตามปกติแล้ว นักเรียนจะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

2.2 ถ้านักเรียนอ่านโดยใช้ช่วงเวลาในการอ่านต่างกัน คือ ช่วงเช้า และช่วงย่ำแล้ว นักเรียนจะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

2.3 ถ้านักเรียนอ่านโดยใช้วิธีการอ่านซ้ำต่างรูปแบบในช่วงเวลาที่ต่างกัน จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง จำนวน 8 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 256 คน

3.2 แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบแผนพหุคูณสุ่มสมบูรณ์ โมเดลกำหนด 4×2 (4×2 Completely Randomized Factorial Design Fixed Model)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 คู่มือฝึกการอ่านสำหรับฝึกวิธีการอ่านช้า จำนวน 1 ชุด

3.3.2 คู่มือฝึกการอ่านและแบบฝึกการอ่านโดยวิธีการอ่านช้าแต่ละวิธีใช้ในรอบการฝึก จำนวน 4 ชุด คือ คู่มือฝึกและแบบฝึกการอ่านโดยวิธีการอ่านช้าแล้วจับบันทึก คู่มือฝึกและแบบฝึกการอ่านโดยวิธีการอ่านช้าแล้วเขียนสรุป คู่มือฝึกและแบบฝึกการอ่านโดยวิธีการอ่านช้าแล้วขีดเส้นใต้ และคู่มือฝึกและแบบฝึกการอ่านโดยวิธีการอ่านช้าตามปกติ

3.3.3 เนื้อเรื่องสำหรับอ่านในแต่ละเงื่อนไขการทดลอง จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่องดอกไม้ทะเลและเรื่องกำเนิดเจ้าหญิงราย

3.3.4 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เรื่องดอกไม้ทะเล และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เรื่องกำเนิดเจ้าหญิงราย

3.3.5 กระดาษคำตอบ

3.3.6 นาฬิกาจับเวลา

3.4 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 2 วัน วันที่ 1 ฝึกวิธีการอ่านช้าในแต่ละวิธี ซึ่งฝึก 3 ครั้ง ใช้เวลาในการฝึกครั้งละ 30 นาที และวันที่ 2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเวลาเช้า 2 ครั้ง และช่วงเวลาบ่าย 2 ครั้ง โดยใช้เวลาครั้งละ

45 นาที ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

3.4.1 ขั้นการฝึกการอ่านซ้ำ

3.4.1.1 ขั้นเตรียมการฝึกการอ่านซ้ำ

ก. เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกการอ่านซ้ำ

ประกอบด้วย คู่มือฝึกการอ่านเรื่อง คู่มือฝึกและแบบฝึกการอ่านซ้ำแต่ละวิธี กระดาษคำตอบ และนาฬิกาจับเวลา

ข. เตรียมห้องสำหรับฝึก ซึ่งผู้วิจัยใช้ห้องเรียนที่กลุ่ม

ตัวอย่างศึกษาอยู่

ค. เตรียมนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยตรวจสอบรายชื่อ

และเงื่อนไขการทดลองที่นักเรียนได้รับและแจ้งให้ทราบ

3.4.1.2 ขั้นการฝึกวิธีการอ่านซ้ำ

ก. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและแนะนำ

ตัวผู้วิจัย

ข. ผู้วิจัยเรียกชื่อนักเรียนกลุ่มตัวอย่างให้นั่งตาม

เงื่อนไขการทดลอง

ค. ผู้วิจัยแจกคู่มือฝึกและแบบฝึกการอ่าน แล้ว

ดำเนินการฝึก 3 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 30 นาที เมื่อหมดเวลาผู้วิจัยเก็บคู่มือฝึกและแบบฝึกการอ่าน พร้อมกับตรวจให้คะแนนและให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่อง

3.4.2 ขั้นการทดลอง

3.4.2.1 ขั้นเตรียมการทดลอง

ก. เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

เนื้อเรื่องสำหรับอ่านโดยวิธีการอ่านซ้ำแต่ละวิธี แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน กระดาษคำตอบ และนาฬิกาจับเวลา

ข. เตรียมห้องทดลอง ผู้วิจัยใช้ห้องเรียนปกติของ

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่

ค. เตรียมนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่จะเข้ารับการทดลอง

ตามเงื่อนไขการทดลอง

3.4.2.2 ขั้นตอนการทดลอง

ในการทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดลองกลุ่มละ 2 ครั้ง ครั้งละ 45 นาที โดยให้อ่านเนื้อเรื่อง เรื่องละ 30 นาที แล้วทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน 15 นาที ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

ก. ผู้วิจัยเรียกชื่อนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการทดลองตามเงื่อนไขการทดลอง

ข. ผู้วิจัยชี้แจงและทบทวนความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง แจกเนื้อเรื่องสำหรับอ่านตามเงื่อนไขการทดลอง และเมื่อหมดเวลาในการอ่านแล้วเก็บเนื้อเรื่องคืน

ค. ผู้วิจัยแจกแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน พร้อมกระดาษคำตอบ และให้เวลานักเรียนเขียนหัวข้อกระดาษคำตอบและอ่านคำชี้แจง จากนั้นให้เริ่มทำแบบทดสอบ เมื่อหมดเวลาเก็บแบบทดสอบและกระดาษคำตอบคืน

ง. นักกระดาษคำตอบมาแยกตามเงื่อนไขการทดลอง โดยแยกเป็นเรื่อง ๆ แล้วนำไปตรวจให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดไม่ตอบ หรือตอบหลายคำตอบในข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนน และนำคะแนนที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติต่าง ๆ ดังนี้

3.5.1 หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน

3.5.2 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน

3.5.3 ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มทดลองโดยใช้วิธีการของฮาร์ทเลย์

3.5.4 วิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับการทดลองแบบแฟคทอเรียล สุ่มสมบูรณ์โมเดลกำหนด 4×2

4. ผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัย ผลที่ได้หลังจากการวิเคราะห์แล้วมีดังนี้

4.1 นักเรียนที่อ่านโดยใช้วิธีการอ่านซ้ำแล้วจดบันทึก วิธีการอ่านซ้ำแล้วเขียนสรุป วิธีการอ่านซ้ำแล้วขีดเส้นใต้ และวิธีการอ่านซ้ำตามปกติ มีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

4.2 นักเรียนที่อ่านในช่วงเวลาบ่ายมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่อ่านในช่วงเวลาเช้า

4.3 ไม่มีกิจกรรมระหว่างวิธีการอ่านซ้ำและช่วงเวลาในการอ่าน

5. การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์โดยรวมเพื่อศึกษาผลของการอ่านซ้ำต่างรูปแบบ และช่วงเวลาในการอ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ตลอดจนศึกษากิจกรรมระหว่างตัวแปรทั้งสอง ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ 3 ข้อ และจะอภิปรายผลตามลำดับสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวไว้ว่า ถ้าให้นักเรียนอ่านโดยใช้วิธีการอ่านซ้ำต่างรูปแบบ คือ การอ่านซ้ำแล้วจดบันทึก การอ่านซ้ำแล้วเขียนสรุป การอ่านซ้ำแล้วขีดเส้นใต้ และการอ่านซ้ำตามปกติ แล้วนักเรียนจะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน จากผลการวิเคราะห์ (ดังปรากฏในตาราง 6) พบว่า ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้ง 4 กลุ่ม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าการอ่านโดยใช้วิธีการอ่านซ้ำแล้วจดบันทึก การอ่านซ้ำแล้วเขียนสรุป การอ่านซ้ำแล้วขีดเส้นใต้ และการอ่านซ้ำตามปกติ ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของโดโฮเวอร์ (Dowhower, 1987 : 389-406) พบว่าการอ่านซ้ำโดยใช้แบบฝึกการอ่านและการอ่านซ้ำโดยไม่ใช้แบบฝึกการอ่านส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกัน เพพเพอร์ และ โมเออร์

(Peper and Mayer, 1978 : 514-522) ได้ศึกษาพบว่า การอ่านซ้ำแล้วจดบันทึก และการอ่านซ้ำไม่จดบันทึกส่งผลต่อความจำและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีช่วงความจำต่ำ และมีความสามารถในการรับสารต่าง ๆ ในระดับเท่า ๆ กัน เช่นเดียวกับ โลเรนเจอร์ (Loranger, 1988 : 775-A) พบว่า วิธีการอ่านซ้ำ วิธีการอ่านแล้วจดบันทึก วิธีการ SQ3R และวิธีการอ่านแล้วเขียนสรุป ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ โฮแมน และคลีซุส (Homan and Klesius, 1993 : 94-99) ได้คิดหาวิธีการอ่านซ้ำกับนักเรียนชั้นเกรด 6 โดยวิธีการอ่านซ้ำและไม่อ่านซ้ำซึ่งพบว่ามีผลต่อความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ซึ่งได้กล่าวว่า วิธีการอ่านซ้ำเป็นเพียงวิธีที่ช่วยให้เด็กเรียนอ่านหนังสือได้ถูกต้องและมีความคล่องแคล่วในการอ่าน ทำให้อ่านได้เร็วขึ้น ส่วนคาเลโร และ โกเอ็ด (Calero and Goetz, 1993) ได้ทำการศึกษาวิธีการอ่านของนักเรียนสองภาษาในเกรด 3 และเกรด 4 ซึ่งเป็นเด็กเรียนที่ใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาที่ 1 และใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยให้อ่านเรื่องที่มีทั้งภาษาสเปนและภาษาอังกฤษ แล้วให้นักเรียนเล่าเรื่องตามความเข้าใจของเด็กเรียน ซึ่งพบว่า เด็กเรียนมีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกับ เดอญูโนกลู และคนอื่น ๆ (Durgunoglu and Others, 1993) ซึ่งศึกษาผลของการอ่านซ้ำของนักเรียนสองภาษาและนักเรียนภาษาเดียว โดยให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มอ่านเรื่องเดียวกันโดยการอ่านซ้ำ พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน คือกลุ่มนักเรียนภาษาเดียวมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนสองภาษาในตนเองเดียวกัน เซลเว (Selvey, 1989 : 467-A) ได้ศึกษากับนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ พบว่า วิธีการอ่านซ้ำส่งผลต่อความคล่องแคล่วในการอ่าน แต่ไม่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน โบลเลน (Bohlen, 1988 : 30-35) ได้ศึกษาผลของการอ่านซ้ำกับนักเรียนเกรด 3 กลุ่มที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำ โดยที่กลุ่มที่ 1 ให้อ่านซ้ำโดยมีครูคอยแนะนำการอ่าน และกลุ่มที่ 2 ให้อ่านซ้ำตามลำพัง ซึ่งพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีผลในการอ่านไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ การอ่านซ้ำไม่สามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำ นอกจากสาเหตุที่กล่าวมาแล้วอาจจะมีสาเหตุอื่น ๆ อีกหลายประการที่ทำให้ผลในการทดลองวิธีการอ่านซ้ำครั้งนี้ไม่แตกต่างกัน ดังเช่น

1) ความสามารถในการอ่านของนักเรียน จากการสังเกตนักเรียนส่วนใหญ่ อ่านหนังสือไม่คล่อง ดังนั้นนักเรียนอาจจะคำนึงถึงการอ่านเรื่องให้ถูกต้อง ทำให้ขาดความสนใจในการดำเนินเรื่องของเรื่องที่อ่าน จึงทำให้ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วไม่เข้าใจ

2) ลักษณะของเงื่อนไขในการอ่าน บางเงื่อนไขนักเรียนจะต้องใช้ทักษะในการเขียนพร้อม ๆ กับทักษะการอ่าน ซึ่งนักเรียนอาจจะคำนึงถึงรูปแบบของการเขียนให้ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนด จึงทำให้ขาดความสนใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้นักเรียนขาดความเข้าใจในการอ่าน หนึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่า บางคนปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ เสร็จแล้วยังไม่ทราบว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นเรื่องอะไร จะเขียนหัวข้อกระดาษคำตอบไม่ถูกต้อง สอบถามจากเพื่อนข้าง ๆ ว่า เรื่องที่อ่านผ่านไปแล้วยังเป็นเรื่องอะไร

3) ความสามารถทางภาษาของนักเรียน ซึ่งนักเรียนมีความสามารถทางภาษาไทยต่ำ จากการสังเกตนักเรียนส่วนใหญ่จะไม่เข้าใจภาษาไทยเท่าที่ควร จึงทำให้นักเรียนอ่านเรื่องไม่เข้าใจ

4) รูปแบบของวิธีการอ่านซ้ำในบางรูปแบบ เช่น การอ่านซ้ำแล้วจดบันทึก การอ่านซ้ำแล้วเขียนสรุป อาจจะมีความคล้ายคลึงกัน จึงทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่าไว้ว่า ถ้านักเรียนอ่านโดยใช้ช่วงเวลาในการอ่านต่างกัน คือ ช่วงเวลาเช้าและช่วงเวลาย่ำแล้วนักเรียนจะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ดังปรากฏในตาราง 5) พบว่า ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มที่อ่านในช่วงเวลาเช้าและกลุ่มที่อ่านในช่วงเวลาย่ำ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าช่วงเวลาในการอ่านที่แตกต่างกัน นั่นคือ นักเรียนที่อ่านในช่วงเวลาย่ำมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่อ่านในช่วงเวลาเช้า ดังนั้นสมมติฐานข้อนี้จึงได้รับการสนับสนุนจากข้อมูลผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเพ็ญศรี ทองเพชร (2536 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่อ่านในช่วงเวลาย่ำมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่อ่านในช่วงเวลาเช้า ซึ่งสอดคล้องกับ เดวิส (Davis, 1987 : 138-140) ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มที่อ่านในช่วงเวลาย่ำมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่อ่านในช่วงเวลาเช้า

มอร์ตัน และ เคิร์ชเนอร์ (Morton and Kershner, 1985 : 26-34) พบว่านักเรียนสามารถจำคำที่มีความหมายสั้น ๆ และสามารถแก้ปัญหาเกี่ยวกับความหมายของคำได้ดีในช่วงเวลาบ่าย ส่วน แกรเบอร์ (Graeber, 1982 : 35-37) ก็พบว่า วิชาที่ต้องอาศัยความเข้าใจหรือเป็นวิชาเกี่ยวกับภาษาจะเรียนได้ดีในช่วงเวลาบ่าย ส่วนวิชาที่ต้องอาศัยการท่องจำนั้นจะเรียนได้ดีในช่วงเวลาเช้า ซึ่งการที่วิจัยพบว่า นักเรียนที่อ่านในช่วงเวลาบ่ายมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่อ่านในช่วงเวลาเช้านั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสรีรวิทยาและทางจิตวิทยา ซึ่งในทางสรีรวิทยานั้นการจำมีความสัมพันธ์กับระดับการตื่นตัวของพลาสมาฮอร์โมน คือ ถ้าระดับการตื่นตัวของพลาสมา-ฮอร์โมนสูง ความสามารถในการจำก็จะสูง และถ้าระดับการตื่นตัวของพลาสมาฮอร์โมนต่ำ ความสามารถในการจำก็จะต่ำ ซึ่งพลาสมาฮอร์โมนจะอยู่ในระดับสูงในช่วงเวลาบ่าย (Colquhoun, 1971, Mackenberg, Broverman, Vogel and Klaiber, 1974 อ้างถึงใน ประสาท อิศรปริตดา, 2531 : 10) และในแง่จิตวิทยานั้น การจำระยะยาวในช่วงเวลาบ่ายจะดีกว่าในช่วงเช้า โดยเฉพาะในเรื่องความเข้าใจในการอ่าน ทั้งนี้เพราะว่ากระบวนการอ่านที่ผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดีผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมมาช่วยทำความเข้าใจในการอ่าน ความรู้ทั้งหลายของผู้อ่านจะถูกเก็บเป็นหน่วยความรู้ และความรู้เหล่านั้นจะเชื่อมโยงกันเป็นแบบแผนความรู้ (Schema) โดยนำความรู้มาสัมพันธ์กันเป็นส่วน ๆ และความรู้ที่เชื่อมโยงเป็นเรื่อง ๆ นี้จะช่วยทำให้การอ่านเกิดความเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง จากการศึกษาเรื่องการจำระยะสั้นและการจำระยะยาวพบว่า การจำจะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับช่วงเวลาของการเรียน ซึ่งการจำระยะยาวจะเกิดขึ้นในช่วงบ่ายดีกว่าช่วงเช้า (Follehard, Monk, Bradbury and Rosenthal, 1977, Folkland, 1980 อ้างถึงใน ประสาท อิศรปริตดา, 2531 : 10) ซึ่งจากการวิจัยในครั้งนี้ก็พบว่า ในช่วงเวลาบ่ายนักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าในช่วงเวลาเช้า

สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวไว้ว่า ถ้านักเรียนอ่านโดยใช้วิธีการอ่านซ้ำต่างรูปแบบในช่วงเวลาที่ต่างกันจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ดังปรากฏในตาราง 6) พบว่า ผลต่างระหว่างค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่อ่านโดยวิธีการอ่านซ้ำแล้วจดบันทึก การอ่านซ้ำแล้วเขียน

สรุป การอ่านข้ามแล้วคิดเส้นใต้ และการอ่านข้ามตามปกติ ในช่วงเวลาการอ่านที่ต่างกัน คือ ช่วงเวลาเช้าและช่วงเวลาย่ำ ไม่ส่งผลร่วมกันต่อความเข้าใจในการอ่าน หรือไม่มีกิจกรรมระหว่างวิธีการอ่านข้ามและช่วงเวลาในการอ่าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าการอ่านในช่วงเวลาย่ำทำให้มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าการอ่านในช่วงเวลาเช้า ดังนั้นไม่ว่าจะใช้วิธีการอ่านในรูปแบบใดก็จะทำให้การอ่านในช่วงเวลาย่ำเกิดความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าในช่วงเวลาเช้า ซึ่งจะเห็นได้จากการวิจัยครั้งนี้ วิธีการอ่านทั้ง 4 วิธีที่อ่านช่วงเวลาย่ำมีค่ามัธยฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่านเท่ากับ 12.00 ซึ่งสูงกว่าค่ามัธยฐานของคะแนนความเข้าใจในการอ่านในช่วงเวลาเช้า ซึ่งเท่ากับ 10.960 จึงทำให้วิธีการอ่านข้ามและช่วงเวลาในการอ่านไม่ส่งผลร่วมกันต่อความเข้าใจในการอ่าน

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่อ่านในช่วงเวลาย่ำมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่อ่านในช่วงเวลาเช้า ดังนั้นในการจัดตารางสอนควรจัดวิชาที่มีการอ่านค่อนข้างมากไว้ในช่วงเวลาย่ำ สำหรับวิธีการอ่านข้ามแล้วจดบันทึก วิธีการอ่านข้ามแล้วเขียนสรุป วิธีการอ่านข้ามแล้วขีดเส้นใต้ และวิธีการอ่านข้ามตามปกตินั้นทำให้ทั้งนักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงสามารถเลือกใช้วิธีการอ่านข้ามในรูปแบบใดก็ได้ เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลของวิธีการอ่านทั้ง 4 วิธีกับนักเรียนไทยพุทธซึ่งใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ 1 เพื่อจะได้ทราบว่าวิธีการอ่านข้ามในรูปแบบใดมีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

6.2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลของวิธีการอ่านข้ามและช่วงเวลาในการอ่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไทยมุสลิม

6.2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลของวิธีการอ่านซ้ำร่วมกับตัวแปรที่เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านอื่น ๆ เช่น ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการอ่าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อดูว่าส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันหรือไม่

6.2.4 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลของวิธีการอ่านซ้ำและช่วงเวลาในการอ่านกับนักเรียนในระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น

6.2.5 หากศึกษาเกี่ยวกับวิธีการอ่านซ้ำทั้ง 4 วิธีนี้ ควรจะเริ่มฝึกการอ่านจากเรื่องสั้น ๆ ที่มีใจความสำคัญเพียงใจความเดียว แล้วค่อยเพิ่มความยาวของเรื่องไปตามลำดับ

6.2.6 ควรจะมีการให้ข้อมูลย้อนกลับจากผลการทบทวนฝึกในรูปแบบการอ่านซ้ำแต่ละรูปแบบ เพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลของการฝึกว่ามีความถูกต้องมากน้อยเพียงใด

6.2.7 ควรเพิ่มจำนวนครั้งในการฝึกการอ่านซ้ำทั้ง 4 วิธีให้มากขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในแต่ละวิธีอย่างแท้จริง เพื่อให้มีความเข้าใจในการอ่านที่แตกต่างกัน